

[Ministeren for kulturelle anliggender]

punkt, bl. a. på grund af at jeg fra filmcensuren fik en anvisning på, hvilke film jeg så burde gå ind og se. Jeg må erkende, at mit valg af film indtil da havde været et noget andet end det, jeg fik at se. Jeg er for så vidt enig med hr. Jimmy Stahr i, at det ikke er sexfilm og sådan noget, der er det afgørende, men jeg tror, at de sadistfilm, der vises forskellige steder, kan have en højst uheldig virkning. Jeg ville såmænd sige, at de skulle i det hele taget slet ikke vises, man skulle ikke bruge penge på den slags i det hele taget, men det blander vi os jo ikke i og skal heller ikke gøre det, det må voksne mennesker selv bestemme.

Man kan så spørge: hvorfor opdeler man det i aldersgrupper? Det er jo ikke noget, ministeriets embedsmænd eller kontorfolk sidder og hitter ud af, at disse grænser må være de rigtige. Det sker med baggrund i filmcensurens erfaringer og også de psykologer og pædagoger, man har talt med, der siger, hvor de forskellige grænser ligger.

Fru Ingerlise Koefoed taler om, hvordan man skal føre kontrol med de 7-årige, om de skal have en seddel med tilladelse med hjemmefra. Det gælder i og for sig også de 12-årige. Jeg kan da huske, at dengang grænsen var 16 år for alle, var der en periode i ens pure ungdom, hvor man alligevel gik ind, selv om man ikke helt var blevet 16. Hvis man bare så tilstrækkelig gammel ud og havde en cigaret i munden, lykkedes det i reglen. Det vidste ens forældre ikke rigtig noget om og blandede sig heller ikke ret meget i.

Det er der vel også mange der ikke gør i dag. Det ville være lykkeligt, hvis man kunne sige, at forældrene tog vare på det, men jeg tror, der er mange, der ikke rigtig gør det i det daglige, på grund af at de selv har mange ting at gøre.

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at man kan da diskutere, om afgifterne skal falde væk. Nu er det ikke de store beløb, det drejer sig om, 350.000 kr. Når vi ved, at biograferne i øjeblikket er i en meget svær situation, og når vi ved, at det giver en forbedring af udbuddet af film for børn, så vil jeg i stedet for at raillere over, at de borgerlige partier er positive her, glæde mig over, at de er positive i forhold til en kulturbevilling.

Hr. Jimmy Stahr stillede spørgsmålet, om man skulle lade universitetet eller filminsti-

tuttet foretage en undersøgelse i løbet af et par år, når man har set, hvordan ordningen virker. Det synes jeg er en udmærket idé. Når udvalgsarbejdet er overstået og loven er vedtaget, vil det selvfølgelig være noget, som filminstituttet må overveje, og som vi i ministeriet må have in mente, når vi kommer videre. Så må vi tage det op i forbindelse med filmlovcensuren i det hele taget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er hr. Waldorffs bemærkninger om, at han gik ind for en forbrugervejledning, der kalder mig herop. Jeg synes, forbrugervejledninger er udmærkede, men jeg har på fornemmelsen, at forbrugervejledninger læses af de folk, der i forvejen er interesseret, og det er jo ikke dem, jeg taler om, når jeg taler om, at jeg gerne ville have, at man meget klart formulerede, at nogle film var der ikke adgang til for børn under 7 år. Det drejer sig om de andre børn, de børn, hvis forældre er for trætte eller for optaget af andre ting til at sætte sig ind i forbrugervejledningerne.

Jeg vil godt vende tilbage til den børnedebat, vi havde, da folketinget åbnede. Der citerede jeg nogle ting fra den bog, som Foreningen Norden havde udsendt i børneåret, som hed »Barnens miljø i Norden«, bl. a. et stykke om et barn, der fortalte om sit legemiljø og sit trafikmiljø. Stykket sluttede nogenlunde sådan:

Om søndagen passer jeg mine små søskende. Far og mor vil være i fred.

Hvor nemt er det ikke for far og mor, der er trætte og vil være i fred, at sige ja til, at lillesøster på 5 år går med i biografen med storebror på 8 år.

Jeg mener, det er et andet spørgsmål med de 12-årige, for man har klart gjort opmærksom på, at film ikke er tilladt for børn under 12 år, så problemstillingen er anderledes. Jeg mener stadig væk – og det vil jeg altså arbejde videre med i udvalget – at vi bør formulere os på samme klare måde om film og børn på 7 år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.